

Hoc in Volumine
Sequentes reperimus dissertationes
atq; Tractatus?

- 1) Wlaemen, ds: de iustitia uniuersali
et particulari.
- 2) Schroeteri, Joh: Cypri: ds: de quibusdam
collegiorum iuridicorum notabilioribus
- 3) Brenquelli, programma de variis veterum
legibus suis sanctitatem auctoritatem
conciliandi modis.
- 4) Wildvoegel, ds: de legum quarundam
iustitiarum, non usu in germa-
niae foris et earundem rationibus
neque quidquam probando.
- 5) Bruchneri, Guilielm: thes: ds: de
dice theodosiano de iure in ecclesia iu-
stiniana usu.
- 6) Simon, Abel: thes: de iure consuetud-
inario
- 7) Thom: de usu practico tituli institu-
tionum de Patria Potestate.
- 8) ejusdem de i. p. f. f. de his qui sui vel
alieni iuris sunt.

- 9) Eiusdem de V. P. T. 4. Quibus modis
 Jus Patriae pot. solvitur.
- 10) - - - de V. P. T. 4. de Adoptionibus
- 11) Cöckeri. Henr. de Computatione
 Graduum cognationis.
- 12) Sicheberti, Joh. Ernest. De Gradibus
 prohibitis secundum Jus Patriae
- 13) Thomae. Larva Legis Aquilinae
 detecta.
- 14) Boehmeri ds. de Jure et statu
 hominum propriorum a feris
 Germaniae, non romano derivan-
- 15) Göbel. Joh. Wih. de Donationibus
 quae judicialibus sunt inferendae
 tabulis.
- 16) Gropen, Christ. Hr. de Donatio-
 nibus ante nuptias.
- 17) Mulleri, Pet. de Liberis Ama-
 toris.
- 18) Schellhafferi, Henr. Thop. de
 Origin. et fonte Juris circa Malum
 liberis.

- 19) Gänge, Fr. Andr. de Matrimonio
Subdito vel curatoris cum pupilla,
Programa.
- 20) ~~Esther~~ Joh. Geor. de odio in Ma-
trimonio inaequalis et tze
- 21) Klein, Joh: h: de obligatione poena-
rum favore Matrimonii contracti.
- 22) eisdem Is: de praesentia
Matrimonii in concursu
duorum
- 23) Delphini Hier: Epinachi Conju-
gium
- 24) Stron Joh: h: de eo quod iustum
est circa nuptas.
- 25) Bruckner Ids: de Sponsalibus Cla-
destinis
- 26) Wildvoegel. Christ: de Jure Thalari

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in a cursive script and is largely illegible due to fading and the texture of the paper. Some words are partially recognizable, such as "Christ" and "König".

7
ALMÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR

JAM
FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, RELIQA,
AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM

ad §. IX. Inst. de J. N. G. & Civ.

ET
DISSERTATIONEM INAVGVRALEM
AD DIEM XVII. MAJI MDCCXXXV.
LECTOREM BENEVOLVM
HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

ALME LOMBERG
FACULTATE
TODIAS JACOB
REINHART
AD
PROFESSOR
FACULTATE
RECTOR
THEO. JON. CHRIST. WERNICH

Q. D. B. V.

IMp. JUSTINIANVS consuetudinem s. Jus non scriptum, adumbraturus, in §. IX. *Inst. de J. N. G. & C.* ita mentem exponit suam: *Sine scripto, inquit, jus venit, quod usus approbavit, nam diuturni mores consensu utentium comprobati legem imitantur; Quotusquisque enim est, quem latet, inter Jus scriptum, quod legis nomine venit, & inter Jus non scriptum, quod consuetudo appellatur, id quidem intercedere differentiae, quod illud expressa summa potestatis voluntate, vel per scripturam, vel mediante praconis voce aperte declarata, ac per traditionem ad posteros translata, hoc vero voluntate seu consensu saltem tacito, ex ipsis subditorum rebus uniformiter & frequenter gestis, neque ab eo, penes quem est legislativa potestas, ignoratis nec contradicentis, quin potius toleratis, elicitis, constat; contra vero ratione effectus utrumque Jus unius ejusdemque esse virtutis & efficaciae? Prius, praedictam scilicet differentiam, Imperator in textu citato per usum & diuturnos mores, consensu utentium comprobatos, quibus Jus non scriptum consistere asserit, indicat; posterius vero ex eo, quod Jus non scriptum Legem imitari asserat, evincitur. Utrumque enucleatius adjecta ratione proponit JULIANVS in L. 32. §. 1. ff. de LL. dum inquit:*

Inveterata consuetudo pro Lege non immerito custoditur - -
Nam cum ipse Leges nulla alia ex causa nos teneant, quam quod
judicio populi receptæ sint; merito & ea, quæ sine ullo scripto po-
pulus probavit, tenebunt omnes: nam quid interest, suffragio po-
pulus voluntatem suam declaret, an rebus ipsis & factis. Minus
quidem caute & accommodate egisse TRIBONIANVM cer-
tum est, quod, dum in tacito POPULI consensu fundamen-
tum consuetudinis constituit, atque adeo ad popularem
reipublicæ romanæ statum, quo ferendi Legum potestas
adhuc erat penes populum, respexit, democratici hujus
status reliquias Juri Justiniano, cujus ævo summa rerum à
populo longo ab hinc tempore discesserat, intexerit; Ni-
hilo tamen secius inde firmiter concludere licet, quod, sicut
cujuscunque summæ potestatis expresso suffragio conduntur
leges, ita illius quoque in quocunque demum Reipublicæ
statu tacito consensu consuetudo induci queat, atque semel
legitime invecæ omnes effectus legis, s. Juris scripti jure me-
ritoque attribuendi sint; qui in eo consistunt, ut tam virtute
imperandi, vetandi, permittendi, & puniendi polleat, at-
que judici instar normæ in ferendis sententiis esse debeat,
pr. Inst. de offic. Jud. quam quoque juxta CALLISTRATVM in
L. 37. D. de LL. vim optime ipsas interpretandi, imo
secundum supra excitatum JULIANVM in *L. 32. §. 1. D. eod. tit.*
legi veteri derogandi eamque penitus tollendi habeat. Ca-
ve enim cum COCCEJO in *Jur. Controv. L. 1. t. 3. qu. 14.* aliis-
ve existimes, à CONSTANTINO Imperatore in *L. 2. C. Quæ sit
longa Consuetudo*, quam modo dixi, virtutem abrogandi legem
in statu monarchico consuetudini fuisse penitus ademtam,
cum ibi negetur, eam suo usque adeo valere momento, ut aut
rationem vincat, aut LEGEM; Nam hæc Lex ut optime cum
WOODIO ad *Pand. L. 1. t. III. p. 16.* & JOSEPHO AVERANO *In-
terp. Jur. II. t. 9.* observavit ill. HEINECCIUS *El. Jur. Civ. ad D.
§. CV. p. 33. in not.* de consuetudine rationi adversa, maxime
religionem paganam concernente, loquitur, atque adeo de
ea recte negatur, quod rationem & legem postea latam
vincere queat, ut jam alias non inconcinnas responciones
taceam,

taceam, quas ad diluendam hanc oppositionem in medium protulerunt GEORGIVS FRANZKIVS *Ex. I. qv. g.* REINHARDVS BACHOVIVS ad TREVTTERVM *Disp. I. thes. g. lit. f. BRVNNEM. ad d. L. MEVIUS P. V. Dec. no. n. 4. HVBER. PRÆL. ad Inst. p. 13. cœteri.* Non solum autem consuetudo posterior tollit Legem anteriorem in eodem territorio latam, sed non raro quoque cum Lege extraneâ vel consuetudine collidit, hasque in pugna profligat. Imitari enim consuetudo legem dicitur, quæ sæpe quoque numero extra loci & territorii limites operatur efficaciter; id quod exemplo uno vel altero fiet perspicacius. Sic in terris Saxonice Ducalibus, sive LINEÆ ERNESTINÆ, in Thuringia sitis, COLERO *Dec. XXXV.* & RICHTERO *Decif. XXVIII.* testibus, utroque quondam Ordinarii munere in Academiâ Jenensi functis, inveterata invaluit consuetudo, quâ testamentum rusticorum coram Parocho & duobus saltem testibus rure conditum pro valido habetur, id quod omnibus paganorum testamentis in constitutione Pontificis ALEXANDRI, qua extat in *cap. cum esset 10. extra de testam.* indultum legitur; fac ergo, testamentum ita in pago quodam harum terrarum Saxoniarum fuisse conditum, testatorem verò v. g. in agro Erfordiensis, vel etiam in provinciis Electoralibus Saxonice, sive LINEÆ ALBERTINÆ, vel alio Imperii loco, ubi prædicta consuetudo cum dispositione Juris Canonici omnino exulat, habuisse domicilium, vel bona immobilia, de quibus disposuit, ibidem esse sita, hæc testamenti tabulæ nihilofecius in his quoque terris & ubique pro validis habenda; etiamsi constet, ad testamentum rusticorum tam Jure Romano, quam Germanico Parochum cum duobus testibus ibidem non sufficere, sed quinque ad minimum requiri, si plures haberi nequeant. *L. ult. C. de Testament. REC. IMP. de Anno 1512. tit. 2. §. 2.* CONSUVETVDO enim prædicta testamento dedit FORMAM, consequenter, si de ejus solemnibus, si de loco, si de tempore, si de modo ejus quæriur, ejus loci utique ratio habenda, ubi testamentum etiam ab extero conditum; contra vero neque domicili

statoris, nec rei sita ratio habenda. Egregie heic omnia applicanda, quæ pro stabiliendo hoc affini argumento erudite docuit NICOL. HERTIVS de *Collifione Legum Sect. IV. §. 10.* Ponamus porro, per consuetudinem alicubi sceminam, quam primum nupta, censeret majorem, illa consuetudo vires suas etiam ad extera loca, ubi ad majorem aetatem non nisi complementum anni vicesimi primi vel quinti sufficit, effectum producit, ita ut nec ad bonorum ibi storum immobilium alienationem nec Curatore nec decreto opus habeat; Consuetudo enim, quam modo laudavi, in personam directa; Ergo respiciendum ad illam civitatem, quæ illam habet subiectam. Apposite hic BALDVS ad *L. Cunctas populos C. de Summa Trinitate n. 12.* dixit: *Jus habitationis, utor verbis BALDI, respicit personam, & habet locum etiam extra territorium, & habet ipsam qualificare i. e. habitare ubicunque locorum.* Plura de nobilissimo hoc argumento ut in medium producam per instituti rationes prohibeo, adeat interea, qui velit, CHRISTIANVM RODENBURGV M in *tr. de Jure, quod oritur ex statutorum vel Consuetudinum discrepantium consuetu.* cum NICOL. HERTIO de *Collif. Legum.* & COCCEJO de *fundata in territorio & plurium locorum concurrente potestate t. §.* Nunc autem mihi more recepto commendandus est,

NOBILIS AC CLARISSIMVS
DOMINVS

ANTONIVS HENRICVS
SIMON,

Græfentalensis Thuringus.

J. V. Candidatus eximius,

qui in lucem editus die 20. Aug. MDCCVIII. Parente, Viro, cum viveret, Prænobili ac Consultissimo, Domino DAVIDE SIMON, J. V. D. Sereniss. Ducis Saxo-Saalfeldensis Consiliario ejusque Dynastie Græfentalensis Præsente meritisimo, Matre JOHANNA SOPHIA, Du. THEODORI SCHNEIDERI, S. S. Theol. Ddè Sereniss. Duc.

Duc. Sax. Saalfeld. Concionatoris Aulici & Superintendentis gravissimi filia. Privata informationi traditus JO. CHRISTOPH. BÜTTERSENI Rev. Min. Candidati, nunc Diaconi Graessentalensis ut & JO. GEORG. WEBERI J. C. nunc Practici apud Saalfeldenfes felicissimi: Cum vero optima Matre d. 13. Febr. 1714. Patre v. dilectissimo ipsa Dom. Rogate 1722. orbatus fuit, hujus vices suscepit lectissimus frater germanus M. FRID. THEOD. EVSEBIVS SIMON Eccles. Themarenfis Diaconus, qui Nostrum a M. DAVIDE WENDLERO Schole Neoslad. ad Orlam Rectore in Album 1722. Mens. Aug. inscribi curavit, cujus fidelissima informatio, quam etiam post fata ejus publice & honorifice profitetur, per biennium usus; quo elapso ab eodem Coburgum translatus, ubi a Magnif. t. t. Gymnasii Academici Directore ALBERTO MENO VERPORTENNIO S. S. Theol. Doct. & Prof. Publ. Ord. nunc Pastor. Gedanens. Prim. ejusque Gymnasii celebratissimi Directore inter cives laudati collegii relatus, ubi in Philosophia, Theologia ac Jurisprudencia, aliis denique disciplinis scitu necessariis præter VERPORTENNIVM JO. CONRAD. SCHWARRTZIVM S. S. Theol. D. nunc Casimiriani Direct. JO. DANIEL GIEHNLEIN Seren. Duc. Sax. Cob. Saalf. Consiliarium J. V. D. & Prof. Publ. HEINRICHIVM Med. Doct. & PP. M. JO. HENRICVM EHRENBERGERVM Matb. Prof. O. Præceptores habuit fidelissimos. Exoticis quoque linguis, nec non exercitiis, quæ corpus ornant, quorumve ex Sereniss. Nutritorum clementia copia haberi potuit, operam dedit. Anno 1728. Vitebergam adiit, ubi in Philosophicis CRELLIVM & HOLLMANNVM, in Jurisprudencia Civ. D. CHLADENIVM & WERNHERVM, in Jure Feud. Publ. & Can. LEYSEROS BASTINELLEROS MENGKENIOS & KRAVSIOS viros celeberrimos audivit. Anno 1732. Coburgum redux, manuductione ad Praxin fratris germani JO. THEOD. SIMONIS, Advocati Aul. civitatisque Themarenf. Syndici per annum usus, quo elapso ipse manus apposuit Noster, & postquam consueto tentamine peracto, præstito que juramento SERENISS. DVC. SAX. COB. SAALFELD. clementia in numerum Advocatorum receptus, causas ipse in foro egit Saalfeldensi per quam strenue. Tandem

dem e re sua esse duxit B. parentis premendi vestigia, Gradum que Doctoralem, ut clientibus eo majorem fidem faceret, capessendi. Facultati itaque nostro animi sensus per literas exposuit, ac ut ad examen admitteretur, modeste petiit. Cui honesto desiderio deesse eo minus potuimus, quo magis in pralaudato examine rigoro aliisve speciminibus praclaram in Jurisprudentiae studio acquisitam scientiam nobis ostendit; Nunc, ut reliqua specimina edat, cathedram Juridicam eidem aperuimus, ex qua ad supra excitatum *s. IX. Inst. de J. N. 16. & Civ. d. XVII. Maji* sermonem habebit cursorium ac dein

DE
JURE CONSVETVDINARIO

Dissertationem inauguralem succincte non minus ac erudite & solide elaboratam, sine Praeside publice tuebitur, ad quos actus *Reverendiss. & Per-Illustris Dom. PRO-CANCELLARIUS* reliquae Academiae Proceres & Cives, ea, qua par est, observantia & humanitate invitantur. PP. Erfordiae sub sigillo Facultatis Juridicae die 15. Maji M DCC XXXV.

00 A. 6379
VD 18

ULB Halle

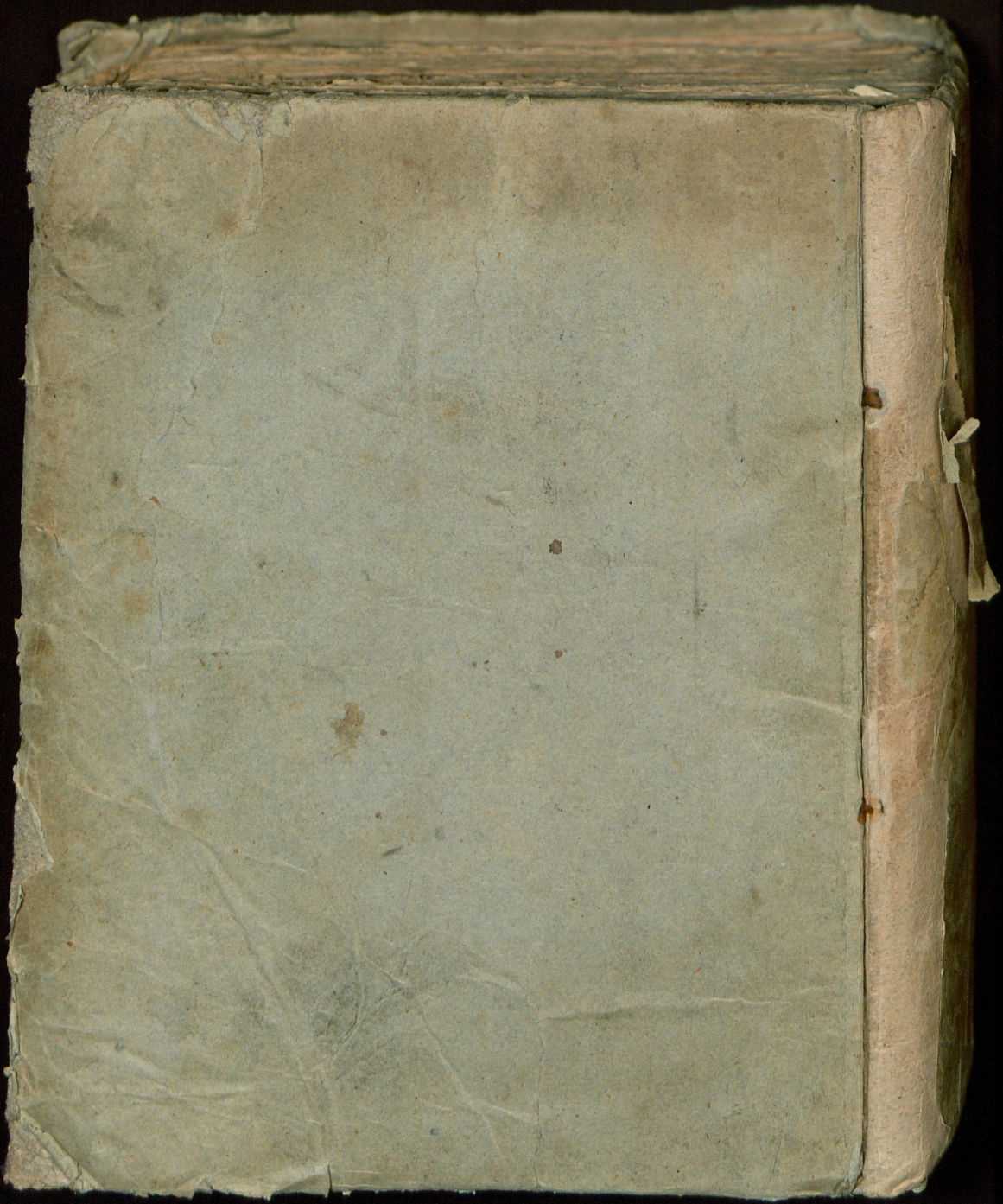
3

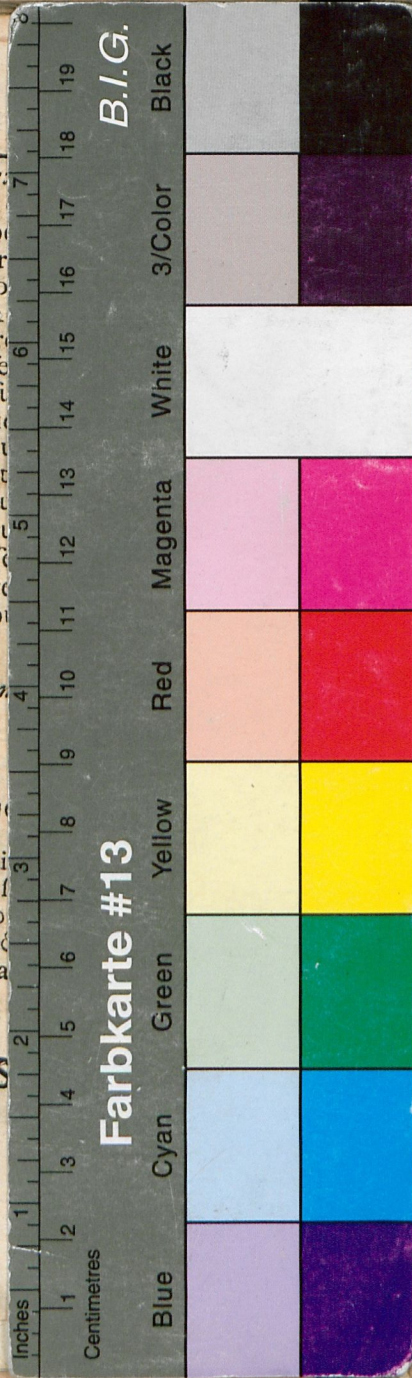
002 916 568

W 17

7

ALMÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR
JAM
FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,
TOBIAS JACOB
REINHARTH,
JCTVS, RELIQVA,
AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM
ad §. IX. Inst. de F. N. G. & Civ.
ET
DISSERTATIONEM INAVGVRALEM
AD DIEM XVII. MAJI MDCCXXXV.
LECTOREM BENEVOLVM
HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.